

Preek over 2 Samuel 23:13-17

17 mei 2009.

Lezen: 2 Sam 23:1-23

ds Ton de Ruiter.

Thema: Wat God met zijn Geest wil doen in mensen.

Over de helden van David en wat zij deden!

Spannende verhalen. Bedoeld voor ouders van toen, om te vertellen aan hun kinderen (tijdens lange avonden). Met wat fantasie maak je ze zo wat langer.

En daarna moet je dan vragen: He, snap jij nou waarom die drie mannen dat deden? En David – snap jij David nou? Die giet dat water gewoon uit op de grond. Stel je voor: je hebt het gehaald met gevaar voor je leven – hoe zou jij dat vinden? Zo praten over dit soort verhalen - dat is de bedoeling. Dan ontdek je mooie dingen: wat God kan doen, en wat geloven is.

Laten we proberen te ontdekken wat er zit in het hart van die 3 helden, in het hart van David en tenslotte wat dit zegt over het hart van God.

We kijken dus

- 1. naar het hart van deze drie helden;**
- 2. naar het hart van David;**
- 3. tenslotte naar het hart van onze God.**

1.

(Davids helden staan hier genoemd aan het eind van zijn leven om David te eren. Zij werden allen door David geïnspireerd. Ja, God maakte via David helden van gewone mensen: Gods geschenken aan David; wat een zegen!)

In welke tijd de drie helden dat water uit Betlehem haalden, staat er niet bij. In ieder geval waren de Filistijnen weer in het land. Een paar hoofdmannen komen (waarschijnlijk na verkenningsstocht) bij David om te overleggen: wat moeten we doen? De Filistijnen zijn ver het land ingetrokken. Ze zitten zelfs in Betlehem (Davids geboorteplaats – familie). Dat geeft David extra zorg. Al pratend krijgt David dorst. En dan zucht hij: “ik wou dat ik wat water uit Betlehem had”. Hij verlangt naar water maar ook naar bevrijding van de vijanden. Twee verlangens klinken in die ene zucht door.

De drie hoofdmannen horen David zuchten en voelen zijn verlangen en zorg. Na het overleg gaan die drie hoofdmannen op weg. Blijkbaar denken ze er niet lang over na: “Kom op, wij gaan water uit Betlehem halen voor David. Doen we gewoon. Jaaaar, dat is toch gevaarlijk? Zeur niet. Hoorde je David niet zuchten van verdriet en zorg? Kom op!”.

Wat zegt dit over hun harten? Ze hebben echt alles, zelfs hun leven voor David over. Ze zijn bereid een 20 km door de bergen te lopen, dan met vijanden te vechten op leven en dood voor een beetje water uit Betlehem, om daarna weer 20 km terug te lopen door de bergen.

Deze mannen hebben David echt lief! Zo wagen hun leven om hem een pleziertje te gunnen: een slok water uit Betlehem. Ze willen hem graag sterken, bemoedigen: ‘Als onze koning David iets wenst – alleen maar een verlangen uit – dan zijn wij bereid zijn zin te doen. Wat het ook kost’.

Een verlangende zucht van David is voor hen al genoeg. Ze vliegen voor David.

Hoe komt dat toch? Is David zo’n goed leider. Zo’n goede koning? Zo’n goede generaal? Dat is allemaal waar. Maar verklaart dat dit ongewone gedrag van die drie? Zo’n inzet en toewijding? Of is er meer?

Ik denk dat zij iets in David gezien hebben wat hen bezielde met vuur: een passie voor God! David heeft hen dat voor geleefd. Misschien hebben ze hem wel zien lopen als herdersjongen toen die met z’n slinger en z’n staf op Goliat af ging (terwijl al Israëls soldaten met trillende knietjes bang waren). Maar David ging in de naam van de Here. En even later zagen ze hoe David dankzij Gods hulp Goliat doodde. Dat had hen aangestoken: nieuw vuur in hun hart: “Met David en met God kunnen we grote dingen doen”. Onder Saul waren ze dat kwijtgeraakt.

David was voor deze en veel andere mannen een voorbeeld van geloof, vertrouwen en moed. Ook al waren zij vroeger niet zulke beste mensen. Maar David inspireerde hen als hun voorbeeld / identificatiefiguur. Zó wilden ze ook leven. Hij gaf hen nieuw leven. Hem wilden ze volgen. Door dik en door dun. En wat bleek? Met David zegende God hen met moed en kracht. Hun angsten overwonnen ze en zo hun vijanden.

Dankzij David krijgt hun leven zin, doen ze wat! Alles is anders. David leert hen weer leven met God. En het vuur van God in Davids hart legde God ook in hun harten. Ze worden net zo dapper, moedig, vrijmoedig.

Davids mentaliteit wordt hun mentaliteit. Zij leven hun leven. Davids geest hun geest. Dezelfde moed en kracht; hetzelfde vertrouwen op de Heer. Ze gaan voor God en voor David, Gods gezalfde Koning!

En nu beginnen we te begrijpen wat God ons met deze geschiedenis vertelt.

Want wij volgen vandaag ook een door God gezalfde Koning? Jezus!

Zie je de parallel. Zoals Davids geest in deze mannen kwam, zo wil de Geest van Jezus in ons komen. Dat is de belofte van het NT!

En deze geschiedenis laat ons zien wat God in ons kan en wil bewerken; in het leven van heel gewone mensen! Ons vol passie maken voor Jezus, zoals deze drie mannen gingen voor David en God! Zodat voor ons een wens of een zucht van Jezus al genoeg is om te gaan rennen voor Jezus! Net zoals deze drie mannen alles overhadden voor hun heer, David.

Zoals God dit bewerkte bij vele volgelingen van David, zo wil Hij dat sinds Pinksteren bewerken bij iedere volgeling van Jezus! Dat ook wij zonodig risico’s willen nemen voor de wensen van Jezus / God.

Wat de Heilige Geest toen bij David en zijn volgelingen deed in het klein, wil Hij sinds Pinksteren wereldwijd doen bij ieder die Jezus volgt.

Een vurige sterke liefde kwam in de volgelingen van David. Zo'n sterke liefde en vuur wil God brengen in jou/u/mij als we Jezus volgen.

In vuur komen voor Jezus en zijn koninkrijk, zo sterk, dat we ons niet laten verlammen door zorgen of angsten of mogelijke gevaren – maar dat we bereid zijn alles te doen en te doorstaan wat Jezus maar wil.

David zuchtte slechts om water. En de drie gingen en ze worden met ere vermeld in Gods boek: de Bijbel.

Laten we maar veel bidden om vervulling met passie voor Jezus – zodat ook wij mensen gaan 'vliegen' voor onze gezalfde Koning en zijn koninkrijk.

En dat ook wij anderen mogen aansteken, zoals David vuur in de zijnen bracht.

Wie zich er op richt, zal vol worden van Jezus, van de Geest van Jezus.

Dat belooft Pinksteren.

In de helden van David zien we wat wedergeboorte uitwekt. Zij waren eerst ook maar gewone, vaak bange, mensen. Maar toen ze David gingen volgen werd het echt anders.

Zo beginne christenen te bidden: 'Vader, Uw wil geschiede op aarde net als in de hemel'. En daarmee bedoelen we: 'Vader, leer ons te vliegen voor U, net als de engelen in de hemel doen (niet dat wij vleugels krijgen – maar u begrijpt wat ik bedoel).

2.

David krijgt dan dat water, in een kruik of waterzak – hij hoort hun verhaal. Zijn mond valt open van verbazing. En hij zegt: "Dit drink ik niet. Dit water is ... heilig".

Waarom – wat bedoel je David?

"Er zit aan dit water zoveel liefde vast; het is te kostbaar!". Dit water bewijst dat deze mannen David meer liefhebben dan zichzelf: wat een inzet / trouw.

Ongelooflijk! Wat een bemoediging is dit voor David. Van zijn mannen, maar hij ziet hierin een geweldige bemoediging van God: ongelooflijk wat God bewerkt in mijn mannen – zo'n liefde en inzet – dit ... dit is het begin van het koninkrijk van God; van een echte gemeenschap. Zo kunnen we samen ALLE vijanden aan! God maakt ons echt één en onoverwinnelijk!

David is diep onder de indruk van Gods werk en geeft daarom dit water aan God! Oh God, alle eer aan U: dank U, Heer; ik prijs U, om wat U doet in harten van mijn mensen en mij.

Dit water is bewijs van Gods liefde en genade voor mensen.

Kijk hoe lief ze elkaar hebben. Ongelooflijk – dit ... is echte gemeenschap der heiligen! Hemels gewoon. Heilige liefde – heilig water - Heilige Geest!

En het eerbewijs dat zijn dienaren hem geven, offert David aan God. Daarmee zegt Hij heel helder naar al z'n mannen: dit is Gods werk! Hem komt de dank en eer toe. Niet ik, maar God bezielt mij en mijn mannen. Hij maakt ons echt andere mensen: 'Onze moed en kracht zijn Gods gaven!'

David zoekt niet eigen eer, maar Gods eer. Dat typeert het hart van David. Dat is zijn kracht, zijn geheim! Daarin gaat hij zijn mannen voor!

Later kwam onze Heer Jezus. Om de gemeenschap der gelovigen, de kerk te bouwen voor God. Hij leert ons God lief te hebben, zoals David God liefheeft en Jezus zelf God liefheeft! Dat wonder in jouw hart belooft het NT. Dat is mogelijk dankzij Goede Vrijdag, Pasen. Dat belooft Pinksteren: jouw hart - hartstochtelijk voor God – net als Davids hart.

3. Tenslotte: Wat is er in Gods hart?

God verlangt ernaar dat mensen Hem echt liefhebben. Daarvoor gaf Hij Jezus en zijn Geest. Jezus kwam en liet horen en zien hoever echte liefde gaat. En Hij alleen kan en wil ons maken zoals Hij. Niemand kan dat uit eigen kracht. Net als die helden van David dat niet in zichzelf hadden. Ook David niet. Zij waren van nature net zulke zondige mensen als u/jij/ik. Daar is geen verschil tussen hen en ons. Maar Gods Geest vulde hen toen en maakte hen echt anders, krachtig, moedig.

Dit verhaal laat zien wat God met mensen kan en wil. Wat God ook graag in ons wil bewerken.

Het is Gods genade, dat Hij Davids geest in zijn volgelingen zette: het werden kleine Davidjes (net zo moedig). Het is Gods liefde en genade als Hij de geest van Jezus in ons zet. En dat wij beginnen te worden als Jezus. Dat wonder van genade willen we toch?!

Ja Heer, dat willen we.

Laten we er samen om bidden:

Heer, we geven ons over aan U; U willen we liefhebben. Geef ons uw genade en liefde - maak ons zo, dat wij uw wil aanvoelen en leren doen, even gewillig als de helden van David; even gewillig als de engelen in de hemel doen. U deed iets dergelijks ook bij die drie helden toen zij David gingen volgen. Wij willen Jezus volgen, Uw Zoon. Vul ons alstublieft met zijn vurige liefde en met vertrouwen; vul ons met de vruchten van de Geest: liefde, vreugde en vrede; met geduld, vriendelijkheid en goedheid; met geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing – net als Jezus daar vol van was: van liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, vertrouwen, zachtmoedigheid en zelfbeheersing (Gal 5:22).

Geef ons dat door Uw Geest, zodat wijzelf bij onszelf en en andere aan ons merken dat we volgelingen zijn van onze gezalfde Koning Jezus, Uw Zoon.

Amen.